ופא קא מספקא ליה מפני דאפי' במקום שנוטלין שכר וכו' • ולהכי לא ילמדו מקרא לאחיל ושרי למשקל שכר, אם מלמדו בחנם מהכי ליה מן השכר שהיה לו ליתן: **רב אחא** • מאי טעמא התירו למשקל שכר מן המקרא מפני שאין נוטלין שכר על שכר שימור שמצמרין התיטוקות שאין מניחין לישן תורה אור ועסוק בדברים בטלים, ולא שכר לימוד המקרא, וקטנים לריכין שימור למדין מקרא ולא גדולים ולהכי לא ילמדו מקרא לקטנים בחנם לאוחיל ושרי למשקל עלייהו שכר קמהכי[ג] השכר שהיה לו ליתן לכל מלמדו מדרש, דקטנים לאו לומדים מדרש אלא לגדולים, וגדולים ליח להו שכר שימור ולא קמהני להו כלל ולהכי שרי: **ורבי יוחנן לומר שכר פיסוק טעמים** • שקיל מנייהו שמלמדם ניקוד וטעמים והוא שכר מני למשקל ופיסוק טעמים ליט אלא במקרא ולהכי לא ילמדו מקרא: (ד) **נקטן** • (משום דקא מהני ליה שמניח לו את השכר)(ה)תרין מהני דקטני ליאולמדו מקרא בקטן משום דקא מהני ליה שמניח לו את השכר שהיה לו ליתן: **והכי קאמר לא ילמדנו מקרא לקטן** • בחנם משום דקא מהני ליה שכר השימור לכל אם גדול מלמדו ולבניו מקרא-גדול משום דאיהו לא לריך שימור ולא קמהני ליה ולבניו כמי הואיל ואבוי קמהני ליה משום דאיהו לא לריך שימור ולא קמהני ליה: **לא קורין בתחילה בשבת** • אין מתחילין ללמוד בתחילה בשבת בדבר שלא למדו מעולם לכל סוגין ברחטן לעומר בדבר שלמדוהו כבר פעם לחשובה לומדים חוץ פעם אחת שניה בשבת ולהכי קחני ברחטן דברוחא קמ"ל לעי"פ שלא למדוהו התיטוקות חלא פעם אחת סוגין: **בשלמא למאן דאמר שכר פיסוק טעמים** • שרי למשקל: **היינו למ"ד קורין בתחילה בשבת** • דהואיל ומעולם לא למדו דבר זה חלא ערבית, ליט מלמדו חלא בשבת למשקל שכר בשבת, לכל סוגין, דעדיף ליה בלא שכר: **למאי סוגין כרחטן** • לפיכך סוגין לא להא ליכא שכר שימור לבשבת: **למאי למשקל** שכר בשבת: **הכלעמא סיא** • (ו)(כדקחני)ומיהו שרי: **דמניח קטורב שכר אם קפועל** • שמחן לו שכרו של כל יום: **לשמור אם התינוק** • מטומחה: **לשמור אם הזרעים** • לעורך העומר אם

מקרא לגדול דלא בעי שימור דערב חשוב דס"ל דפיסוק טעמים לחוריית ועדבי יוחנן שרי משום שכר פיסוק טעמים הלכך לעניין הלכה כיון דקיי"ל דרב ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן נקטינן דלחי' מגדול שרי ליטול שכר על המקרא וכך הם דברי הרמב"ם ז"ל בפ"ו מהלכות תלמוד תורה הלכה ט"ו: תנן לא ילמדו מקרא וכו' חלא למאן דאמר שכר שימור [גדול בר שימור] הוא • והא ליכא כאן בקטן • להוי חלי מודר קטן דלחק על נב דקטן חוכל נבילות מין ב"ד מטוין להפריטו לפיכך ליכא בידים וכשלמדו הרי הוא מהנהו: **ואם** היה גדול מלמד לו ולבניו מקרא וכו' חלא למאן דאמר שכר שימור לבניו ממי חא"נ דבעי שימור לא מחסר טפי מן אם בניו ואת בעלמא: **מיתיבי** תיטוקות לא קורין בתחילה בשבת • מה שלא קראו מימיהם חלא סוגין ברחטן לפי שבשבת סוגין לאותו בשבת חא"פ שהיה חוזרה לאשנה: **בשלמא** למ"ד שכר פיסוק טעמים היינו דאין קורין בתחילה בשבת • לפי שעיקר השכר ליט חלא על קריאה לאשנה שבדרוה מרובה ומפ"ה אין קורין בתחילה בשבת דשכר שבת אסור לכל סוגין ברחטן משום דאחזרה לא שקלי אגרת: **אלא** למאן דאמר שכר שימור אתי קורין וכו' • כלומר מאי חיכא בין פעם לאשנה לגניח הרי השכר ליט חלא על השימור וכי היכי דאיכא[ד] שימור בתחילה כי נמי חיכא שימור בשבת: **הבלעה** היא • שמבליע שכר יום השבת בכלל שכר שאר הימים: **לשמור** את התינוק • שהיו מגדלין תיטוקות בתגרות הבנויות על גבי הספנ שבין התהום כדי שימלאו מים מן המעיין לקדש אפר הפרה: **לשמור** הפרה • פרה אדומה: **את הזרעים** • לעורך עומר סז ממרין לחם קודם הבאת העומר הכי מפרש לה ק"ו ז"ל בפרק החכד (ב"מ דף מ"ח): **לפיכך** אם אבדו ליט מיכד בחטריותן • אם

אבד שמואל במקום שנוטלין שכר על המקרא ואין נוטלין שכר על המדרש על המדרש לא שרי ליה למשקל שכר, דגרסה בעיני דה"ק מדינה מוחר ליטול שכר על המקרא ולא על המדרש כדמפרש ואזיל מיהו יש מקומות שמתמידין על עלמם שלא ליטול שכר לחי' על המקרא כדי שלא יבא ליטול מן המדרש ובאותן מקומות לחיט מקרא יטול ללמדו שהרי מכיון שהתמידו על עלמן למוטה אין רשאין ליטול שכר והוה ליה מקרא כמלדש לכל המקומות שלא דמחני' מחוקמת במקום שנוטלין שכר על המקרא כלומר שלא התמידו על עלמן ואפילו באותו מקום על המקרא דוקא הוא דשרי למשקל ומפ"ה לא ילמדו לכין שנוטלין עליה שכר אם מלמדו בחנם מפני מהנהו לו לבל יגר על המדרש דגרסינן התם יכול אף על מקרא ותרגום כן ת"ל תוקים ומפקיעים תוקים ומפקיעים לחם מלמדים בחנם ואי לחם מלמדים בחנם מקרא ותרגום וכן תמי מתניח נסכין לגריסין לתר ר' יוחן בר' יעקב משמיל שכר בטלן הם טוטלין: מאי שנא מדלש דלא דכתיב ואותי לא דרשתם אלא דכתיב ואותי לא שרי למשקל, מאי שנא מדרש דלא דכתיב "ואותי לא דרשתם" אלא דכתיב "ואותי לא שרי למשקל",